

NIEWYKUPIENIE (2) *sb n*

G sg niewykupieniã (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieodebranie przez kupno swojej własności, która była w zastawie (2) :

Szereg: »wykupienie albo niewykupienie« (2): O dawności zaftawy, wykupienia albo niewykupienia [De praescriptione obligatae haereditatis redimendae vel non redimendae JanStat 551.] SarnStat 686 [idem] 781.

Cf **WYKUPIENIE**